

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **D. B.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Lenkou Šrámkovou
se sídlem Aloise Jiráska 1367/1, Teplice

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2026, č. j. MHMP 70075/2026

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2026, č. j. MHMP 70075/2026 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 270 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce advokátky Mgr. Lenky Šrámkové.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo jako opožděné zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 16 ze dne 8. 12. 2025 č. j. P16-227404/2025/OOS. Žalobce v žalobě namítl nesprávnost závěru žalovaného o opožděnosti jeho odvolání, přičemž poukázal na to, že

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

odvolání podal v souladu s § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu dne 29. 12. 2025, což byl s ohledem na vánoční svátky a na ně navazující víkend nejbližší následující pracovní den po dni, na který připadl konec odvolací lhůty.

2. Žalovaný se ve vyjádření k žalobě ztotožnil se žalobním tvrzením o včasnosti žalobcova odvolání. Konstatoval, že rozhodnutí povinného subjektu ze dne 8. 12. 2025, č. j. P16-227404/2025/OOS, o odmítnutí žalobcovy žádosti o poskytnutí informace bylo žalobci doručeno do datové schránky dne 9. 12. 2025. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Žalobcem podané odvolání ze dne 29. 12. 2025 žalovaný vyhodnotil jako opožděné. V rámci tohoto vyhodnocení však opomněl zohlednit skutečnost, že podle § 2 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, ve znění pozdějších předpisů, jsou dny 24. 12., 25. 12. a 26. 12. označeny za svátky, a že následující dny, tj. 27. 12. a 28. 12., připadly na sobotu a neděli. Podle § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den, případně-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek. S ohledem na skutečnost, že poslední den lhůty k podání odvolání připadl na svátky, po kterých následovala sobota a neděle, byl posledním dnem lhůty k podání odvolání den 29. 12. 2025, kdy bylo žalobcem odvolání podáno. Žalovaný tedy nepostupoval v souladu se zákonem, když odvolání žalobce zamítl jako opožděné podle § 92 odst. 1 správního řádu. Na základě výše uvedeného žalovaný označil žalobu za důvodnou a ve shodě se žalobcem navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
3. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Z důvodů, které vyčerpávajícím způsobem popsal žalovaný ve vyjádření k žalobě a které není třeba opakovat, je zřejmé, že žalobce podal odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu ze dne 8. 12. 2025, č. j. P16-227404/2025/OOS včas, tedy poslední den lhůty k podání odvolání, jenž v daném případě připadl na pondělí 29. 12. 2025. Napadené rozhodnutí, kterým bylo žalobcovo odvolání zamítnuto jako opožděné, bylo tedy vydáno v rozporu se zákonem, a soud jej proto podle § 78 odst. 1 s.ř.s. prvním výrokem rozsudku zrušil a v souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. současně vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení. Za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez jednání.
4. Žalobce byl v řízení úspěšný, a soud tudíž druhým výrokem rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení, které spočívají jednak v zaplaceném soudním poplatku za řízení o žalobě ve výši 3 000 Kč a dále v nákladech na zastoupení žalobce advokátkou. Ty jsou tvořeny: a) odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za každý z těchto úkonů dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, činí 4 620 Kč (§ 7, § 9 odst. 5 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), b) dvěma paušálními částkami ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), c) částkou 2 130 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokátka žalobce povinna z odměny za zastupování a z náhrad odvést.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 21. května 2026

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu